

107. Møde.

Måndagen den 22de Marts 1897, Kl. 1 1/2.

Formanden (Sofus Høgsgbro): Ved Skrivelse af 20de ds. har jeg fra Landstingets Formand modtaget tilbageendt:

„Forslag til Finanslov for Finansåret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898“ i den ændrede Skikkelse, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det paa ny maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer ere omdelte. Forslaget vil blive tilfattet Folketingets Finansudvalg til Erklæring.

Hvis denne Erklæring maatte blive afgiven i Løbet af Dagen, vil Forslaget kunne sættes til eneste Behandling paa Onsdag.

Fra Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) har jeg modtaget Meddelelse om, at han agter her i Tinget at indbringe „Forslag til Lov om Omlægning af Prioritetsgælden i faste Ejendomme.“

Vedkommende Udvalg har i Dag afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 50 af 1ste April 1891 om en Tilstat m. m.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Anhøldelse, Varetægtsfængsling og Ansvar for ulovlig Anhøldelse eller Varetægtsfængsling.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1233 ff; Udvalgets Betænkning i Tillæg B).

Uden for Udvalgets Betænkning var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden (Sofus Høgsgbro): Jeg sætter efter et Ønske, som er udtalt baade af Ordføreren for Flertallet og Ordføreren for Mindretallet, samtlige Paragraffer, Ændringsforslag og det stillede Forslag om Overgang til Dagsordenen til Forhandling under et.

Ordføreren (Alf. Christensen):

Som Ordfører for Flertallet i det nedsatte Udvalg angaaende denne Sag skal jeg tillade mig at give en Beretning om Udvalgets Arbejde og om de Forslag, Udvalget har indstillet til Vedtagelse. Det turde maaske være rigtigst af mig, skønt jeg er Ordfører for Flertallet, at begynde med Mindretallets Indstilling, alene af den Grund, at den kom tilsidst lige som Rosinen i Pølseenden og maaske vil forekomme mange at være en ypperlig Indstilling. Den gaar, som det vil være de Herrer bekendt, ud paa at ende Sagen med Vedtagelsen af en Dagsorden, saa at Forslaget helt skulde lægges hen. Som Motiver til en saadan Henrettelse anføres, at Forslaget efter de foreliggende Omstændigheder maa anses for et ubyttigt Forsøg paa at reformere i denne Retning, at man hellere maa afvente Processkommissionens Udtast, da det kan ventes i en meget nær Fremtid, maaske allerede i indeværende Aar, og at man ved at vedtage dette Forslag vil kunne berede Processkommissionens omfattende Reform store Vanskeligheder. Samtidig udtaler man Haabet om, at Processkommissionens Arbejde vil komme frem allerede i Løbet af indeværende Aar, og at Sagen derefter vil blive fremmet fra Regeringens Side. Jeg skal tillade mig at beklage, at man vil gøre et saadant Forsøg paa at henrette en Lov, mod hvis enkelte Bestemmelser og hele Indhold der i Virkeligheden ikke er ført nogen Kritik, i hvert Fald ikke nogen berettiget Kritik. Det var vel nok saadan, at da vi fremlagde Lovforslaget htræde den højtærede Minister ved første Behandling sig mod det som uantageligt, og man skulde derfor mene, at det kun havde en frank Skæbne at gaa i Møde, idet man kunde tænke sig, at naar den højtærede Justitsminister ikke vilde have Loven, vilde Landstinget heller ikke have den. Men siden den Tid har jo meget forandret sig. Jeg skal tillade mig at meddele det høje Ting, at den højtærede Justitsminister har nægtet at deltage i en Konference angaaende dette Lovforslag, idet Justitsministeren ansaa det for at være uforøndt og unødvendigt at konferere angaaende denne Lovs Bestemmelser. Deraf tør jeg vel drage den Slutning, at den højtærede Justitsminister nu som ved Sagens første Behandling er en decideret Modstander af Lovforslaget. Men heri synes der mig at ligge et rigt Ønske for Fremtiden med Hensyn til denne Lovs Skæbne, idet det ikke kan være skjult for det høje Ting, at de Ting, vi drage frem her og komme overens om med det nuværende Ministerium, møder uovervindelig Modstand